

21.02.2007

**Depozitie in cadrul dezbaterii publice „Lobby – intre grupuri de interese si politici publice?”**

**Nu este nevoie de o lege a lobby-ului in Romania, ci de implementarea si respectarea legislatiei existente in domeniul transparentei decizionale, precum si de asigurarea functionarii mecanismelor democratiei participative.**

**Gilda LAZAR**

**Director Corporate Affairs, JT International Romania**

**Vicepresedinte - Asociatia Romana a Profesionistilor in Relatii Publice (ARRP)**

Tel: 0040 251 2043111

Fax: 0040 251 2043100

[g.lazar@jt-int.com](mailto:g.lazar@jt-int.com)

Accesul liber si deschis la toate puterile din stat este reglementat prin *Legea 52/2003 privind transparenta decizionala in administratia publica, Legea 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public precum si de Articolul 31(Dreptul la informatie) din Constitutia Romaniei*. Potrivit practicilor europene, cei care doresc legitimarea profesiei de lobbyist se pot asocia si isi pot crea un cadru de autoreglementare (Cod de Conduita, Statut, Standarde etc).

**Nu este nevoie de o lege a lobby-ului in Romania, ci de implementarea si respectarea legislatiei existente, precum si de asigurarea functionarii mecanismelor democratiei participative.**

1. Accesul liber si deschis la toate puterile din stat este reglementat prin *Legea 52/2003 privind transparenta decizionala in administratia publica*, *Legea 544/2001 privind liberul acces la informatiile de interes public* precum si de *Articolul 31(Dreptul la informatie) din Constitutia Romaniei*.

Mecanismele de consultare existente (comisiile tripartite de dialog social, CES, Consiliile pe produs si/sau dezbaterile publice asupra proiectelor de acte normative la nivel local si central) satisfac atat nevoia de reprezentare a intereselor in procesul decizional, cat si cerintele de implicare si participare publica.

2. Reglementarea speciala a lobby-ului ar putea conduce la crearea unei verigi intermediare, a unor grupuri privilegiate de facilitatori/interpusi-lobbisti agreati de anumite institutii si/sau persoane care ocupa functii ori demnitati publice, ceea ce ar ingradi liberul acces la autoritatile publice, precum si democratiea participativa.

De asemenea, luarea in evidenta a societatilor care ofera servicii de consultanta specializate in lobby ar putea impieta asupra libertatii comerciale si/sau contractuale, printr-o excesiva centralizare a informatiilor despre activitatile acestora.

3. Legitimarea unei profesii nu se face obligatoriu printr-o lege speciala, iar calitatea de lobbyist legitimat ca atare nu poate conferi automat autoritate profesionala, recunoastere sau acces privilegiat la reprezentantii autoritatilor.

4. Pentru definirea unui cod CAEN specific acestei activitati, nu este necesara o lege a lobby-ului. De altfel, lobby-ul se poate incadra foarte bine la "*7414-Activitati de consultanta pentru afaceri si management*", care include si PR si comunicare, nefiind deci obligatoriu un cod CAEN special..

5. Aceeasi observatie este valabila si in cazul in care se doreste inscrierea profesiei de lobbyist in "*Clasificarea ocupatiilor din Romania*", COR. Exista o procedura legala bine definita pentru inscrierea unei profesii noi, nu e nevoie de cate o lege speciala pentru orice profesie. De exemplu, nu exista o lege a PR-ului, dar pozitia de specialist in PR a fost definita in nomenclatorul mentionat, datorita eforturilor Asociatiei Romane a Profesionistilor in Relatii Publice (ARRP).

6. Lobby-ul este reglementat in SUA, dar nu in UE, unde exista mecanisme de autoreglementare. Spre exemplu, practicienii care lucreaza cu institutiile UE sunt semnatarii unui Cod de Conduita, se supun regulilor acestuia, se angajeaza sa actioneze etic si responsabil, cautand sa aplice cele mai inalte standarde profesionale. Pentru detalii, a se vedea:

Codul de Conduita al EPACA (European Public Affairs Consultancies' Association) [http://www.epaca.org/code\\_of\\_conduct.php](http://www.epaca.org/code_of_conduct.php)

Codul de Conduita al AALEP (ASSOCIATION OF ACCREDITED LOBBYISTS TO THE EUROPEAN PARLIAMENT

<http://www.eulobby.net/eng/desktopdefault.aspx?tabid=491>

In general, in UE se considera ca infiintarea unui mecanism prin care sa se accepte influentarea preferentiala a procesului de decizie nu este in concordanta cu principiile care stau la baza sistemelor constitutionale europene.

O comparatie care sa evidentieze asemanarile si particularitatile activitatilor de *lobby* si *advocacy* (nota bene: nimeni nu discuta de posibilitatea adoptarii unei legi pentru *advocacy*) vine sa sprijine, in mod argumentat, inutilitatea unui act normativ care sa suprareglementeze un domeniu deja reglementat intr-o maniera completa si profesionista, anume domeniul transparentei decizionale si al dialogului consultativ.

### Lobby vs. Advocacy

*Lobby*<sup>1</sup> = Promovarea unor interese individuale, de grup sau ale unei organizatii prin influentarea politicilor publice, a institutiilor guvernamentale sau a legiuitorului.

---

<sup>1</sup> *Lobby* inseamna sa influentezi (respectand legea si principiile de drept) in mod legitim decizii politice, economice, sociale etc, prin activitati de comunicare profesionist realizate, care implica expertiza legislativa, tehnici discursive si abilitati strategice.

*Traficul de influenta* inseamna primirea ori pretinderea de bani sau alte foloase ori acceptarea de promisiuni, de daruri, direct sau indirect, pentru sine ori pentru altul, savarsita de catre o persoana care are influenta sau lasa sa se creada ca are influenta asupra unui functionar pentru a-l determina sa faca ori sa nu faca un act ce intra in atributiile sale de serviciu (Art. 257 din Codul Penal). Acesta intra in sfera infractionala si se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 10 ani.

Linia de granita dintre lobby si trafic de influenta este foarte subtire, adesea traficul de influenta ascunzandu-se sub umbrela lobby-ului.

*Advocacy* = Activitatea de a apăra/sprijini un principiu sau un punct de vedere (individual/general/al unei organizații) în fața unei instituții guvernamentale sau a legiuitorului.

Paradoxal, a face lobby implică întotdeauna advocacy; însă, în advocacy, nu este obligatoriu să faci lobby. Diferența cheie între lobby și advocacy este că advocacy presupune comunicarea transparentă și directă cu legiuitorul și opinia publică a unui punct de vedere individual/general/al unei organizații, FARA a cere neapărat inițierea unei modificări legislative.

Diferența dintre lobby și advocacy poate fi privită uneori ca o simplă problemă de audiență. Cu certitudine însă, cei care sprijină o cauză, un principiu, un drept sau un anumit punct de vedere general practică advocacy; când respectivii încearcă să influențeze politicile publice, instituțiile guvernamentale sau legiuitorul in sens particular practică lobby.

Activitatea de advocacy poate presupune:

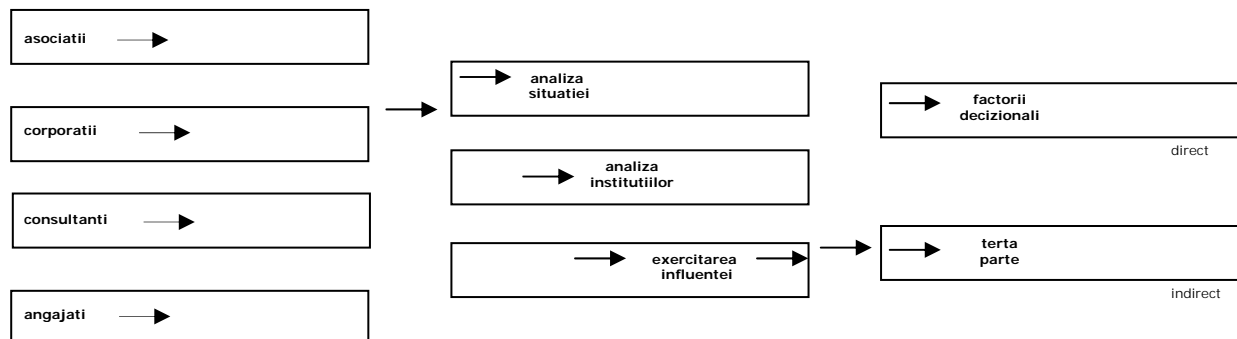
- *Apararea unor principii fundamentale*: drepturile omului, libertatea de exprimare, libera competiție, economia de piață
- Educarea opiniei publice cu privire la o anumită prevedere/initiativă legislativă
- Prezentarea către legiuitor a unui punct de vedere individual/general sau al unei organizații.

*Lobbistii* pot fi *angajați* ai unei companii sau *consultanți* ce lucrează pentru un număr de clienți: companii, asociații, sindicate, organizații sau agenții guvernamentale.

Activitățile de advocacy și/sau lobby intră parțial în atribuțiile experților în corporate affairs, public affairs, government relations, public relations, external communications. În România există foarte puține companii de lobby și foarte puțini lobbisti care se declară ca atare.

In concluzie, nu e nevoie de o lege specială pentru a li se crea un statut. Inițierea unei asociații profesionale, cu standarde etice bine definite într-un Cod de conduită, ar fi suficientă pentru vizibilitate și legitimare.

### Model de lobby – structuri, procese și influență



Sursa: P. Weyel – *Lobbying in Japan*